

отъ земя пикнала? — „Що прашашъ, лудо, що прашашъ, кой ми ѿ даде личба-та? Не сумъ отъ бога паднала, Ни отъ земя пикнала, Тукъ сумъ отъ майка родено“. *М. 356.*

Личенъ *пр.* 1) красивый, видный, пригожий, милый: Со себе си лична мома ѿ однесе у свои-те дворѣ. *М. 105.* Лична Митре'ница — Лична Стефо'ница. *М. 68.* Стойно ле, лична невесто! *М. 20.* Тога съ здадела незнаена делѣа Со сива идица, личенъ свѣти Георги. *М. 31.* Лична Ювана. *М. 77.* Изникнало едно дърво — дафиново Колку вишно, толку лично. *М. 177.* Съ старо народно облѣкло лично, Блѣстно урѣжѣ да имъ са свѣти. *Г. П. 10.* „Леле брате, мило брате! Що си олку расипано? Лели бѣше ти поличенъ Ти отъ 'си-те деветъ браки!“ И Костадинъ що ѣ рече: „Мори сестро, мила сестра! Како да сумъ сестро личенъ? Ево имать три години Воленъ лежа на постеля“. *М. 200.* 2) знаменитый, извѣстный: Хвала на благоразумнето на личните маже, съ които е билъ окруженъ, Симеонъ не оставилъ есрьта да пусне дълбоки корѣне въ времето на своето царуване. *З. 167.* Велико име — шюпливо дупе. Сир. Име-то му лично, а той не чини. *Ч. 133.* Една хубава кѣща прославена отъ двама личны маже. *Л. Д. 1873 р. 129.* 3) замѣчательный, извѣстный: Горящи извори най-много има по о. Исландіѣ, и между тѣхъ най-личенъ е Гейзеръ. *ѿб. 66.* Арнаути-ти ся дѣлятъ на фи-сове или племена, отъ кои-то полично е племя-то Мирдита. *Л. Д. 1869 р. 66.* 4) важный: Нѣ за такъвъ еднѣ личнѣ работѣ, каква-то что е възпитаніе-то на дѣтца-та, не е безъ ползѣ. *Л. Д. 1874 р. 88.* 5) видный, замѣтный: Та отиде въ явор горѣ Да отсече явор древо, Та отфрѣкнѣ явор треска Удари го въ клетѣ главѣ Направи му личенъ белегъ на главѣта. *Пс. 11—12 р. 149.*

Личенъ день **Личенъ празникъ** замѣчательный день, большой праздник: На личенъ денъ на гергѣвъ денъ. *Д. 13, 47—49.* Че му си риза ушла На личенъ день на Прокопій. *М. 82.* Отъ годежъ-тъ до сватѣжъ-тъ въ по-личны праздники момкови-тъ родители ходятъ у момины на гости съ съ гозбы, и носятъ нѣкога кръпѣжъ, нѣкога обуца на годеницѣжъ-тъ. А годеникѣжъ-тъ ходи всѣкой празникъ та ѿ извожда на хоро-то. *Ч. 18.* **Лична пѣсень** чудная, отличная пѣснь: Като седи, личны песни пее, Като пее, всичка войска слуша. *Ч. 297.* Ангелина дворове метеше И лична песенъ не'еше. *М. 89.*

Личъ *м. дл.* 1) становлюсь виднымъ, замѣтнымъ: Чърты си виждѣтъ тамъ ископаны Знакове по стѣны си личѣтъ Тъмни съвсѣмъ и вамъ непонятни Стара приключеніѣ тажѣтъ! *Гн. 30.* Тѣ зехѣ да личѣтъ (стали уже замѣтны) между другитѣ млади съ юначество то си. *Тб. 26.* На лице-то не личи нити вражда нити лукавство, на чело-то такъва голѣмина. *Р. 123.* Дѣ, рѣчѣте сега, че не сме-ные тыквеници въ сравненіе